

સરપને ‘મિત્ર’ સંબોધી

સરપને ‘મિત્ર’ સંબોધી, બધું ઓકાવી નાખે ઝેર;
અહો ! કરુણાર્દ્ર-પ્રેમ-સ્વરે, અનાદિનાં ટળે છે વેર.

‘અહમ્’ સોમલ છે સર્વાંગે, હિંસક છે અજ્ઞતાનું ઝેર;
ભયંકર ચંડ-કૌશિકમાં, ‘વીરે’ ‘શુદ્ધાત્મા’ જ દીઠેલ.

કોઈનું ‘કાર્ય’ નિર્જરતા, જો ભ્રાંતિમાં સળી કીધેલ;
પ્રકર્તી કોઈની છંછેડી, તો તેમાં જોખમો ધૂપેલ.

‘ધીરજ’નાં રજકણો ખૂટતાં, વધે કંકાસ આથડતાં;
ગૂંચાળાં-વૈર-સ્પંદનથી, મળે છે ‘લાલ્લ’ જીવનમાં.

અજાણે યા તો જાણીને, જ્યાં વેર્યું ચર્મ-આંખે ઝેર;
કરમ-ફળ સંયોગો કર્તા, ‘વ્યવસ્થિત’ ફળ જો પ્રાયોગેલ.

અશોચ્ય ભૂતકાળી ક્ષણ, પ્રયત્નો બાદ આવ્યું જે ‘ફળ’;
‘વ્યવસ્થિત’ શોધ છે બૂઝવા, હિસાબી છે ક્રિયાનાં ફળ.

જગતમાં મિશ્રચેતન સંગ, ન બનશો ક્યાંય પાણ નીડર;
મળો ત્યારે ‘શુદ્ધાત્મા’ જોઈ, છૂટાં પડતાં પ્રતિક્રમ ધર.

સરપ જેવો છે વૈરાગ્નિ, ફૂંફડે વાણી કે મન-ઝેર;
મનો-વાણી ને કાયાથી, પ્રગટ હો શુદ્ધ સ્પંદી લહેર.

અપેક્ષા રાખિયા વિના, કડાં સંયોગે મીઠપ દે;
અહમ્ કોમળ બને ત્યારે, અવસ્થામાત્ર સુખદ છે.

ફૂંફડાં મારતાં શત્રુ પે, છાંટી જે શકે શુદ્ધ પ્રેમ;
પ્રગટ નીરાગી તત્ત્વ-નજર, કથે છે મૈત્રીભાવથી ક્ષેમ.

પ્રતિષ્ઠિત અહમ્ શત્રુને, મળી સર્વજ્ઞની સિદ્ધ-મહેર;
મહાત્મા-મિત્ર બ્રહ્માંડી, જગત્કલ્યાણી સ્પંદે-હેર.

